

לעת למשה ואותו רקייע לוקם מאותו מנגה, ונונן למשה לא-ארץ. ואותו המנגה אינו לוקם אלא מהמתמצית של מעלה. אבל הארץ הקדושה אין שולט על אותו הרקיע שעליו מנגה אחר, ולא כח אחר, אלא הקדוש ברוך הוא לבדו, והוא פוקד את הארץ בקדושה באותו רקייע.

בכל רקייע ווקיע יש פתחים ידועים ושלוטן כל המנגים מפתח לפתח רשות, ומאותו פתח והלאה לא שולט אפילו כמלא נימה, ולא נכנס זה (אפילו) לתוחום פתח חבירו פרט לשנטנה לו רשות לשלט אחד על חבירו, ואנו שולטים המלכים שבארץ אחד על חברו.

באמצע כל הרקיעים יש מפתח אחד שנקרא גבילוֹן, ומה הפתח הזה יש שבעים פתחים אחרים למטה, ושבעים מנגים שומרים מרחוק של אלףים אמה שלא קרבין אליו. ומאותו מפתח עולה דרכו למעלה למעלה, עד שmagua לכפסה העליון, ומאותו הפתח לכל הארץ שברקיע, עד שער הפתח שנקרא מגדוֹן (מנדוֹן), שם הוא סיום הרקיע של תחומה של ארץ ישראל.

ובן אותם שבעים פתחים שרשומים בתוך אותו מפתח שנקרא גבילוֹן, כלם רושיםם בפסא הקדוש, וכלם קוראים שעריו צדק, שלא שולט אחר עליהם. ותקדוש ברוך הוא פוקד את הארץ הקדושה באותו רקייע, מפתח לשפתח בפקידה כמו שאריך. ומפתחת אotta פקידת מקבלים אותם שבעים מנגים, ונונגים לכל המנגים האחרים.

פרקידא, נטלין אינון שבעין ממנן אחרני.

לייה לההוא רקייע (בגין לפיח לתהא), וההוא רקייע נקייט מההוא ממנן, ויהיב לתהא לא-ארעה. וההוא ממנן לא נקייט, אלא מפתחת דלעילא. אבל ארעה קדיישא, לא שליט על ההוא רקייע דעתליה ממנא אחרא, ולא חילא אחרא, אלא קדשא בריך הוא בלחודוי ואיהו פקיד לא-ארעה קדיישא בההוא רקייע.

בכל רקייע ורקייע, אית פתחין ידיין, ושילטנו דכל ממנן, מפתחה לפתחה ראשימא, ומההוא פתחה ולהלן, לא שלטה אפיקלו כמלא נימא, ולא עאל דא, (אפיקלו) בתחומא דפתחה דחבריה, בר בד אתהיב ליה רשות, לשפטאה חד על חבריה. בדין, שלטין מלכין די בא-רעא, חד על חבריה.

באמצעותה דכליה רקייעין, אית פתחה חדא, דאקרי גבילוֹן, ותחות hei פתחה, אית שביעין פתחין אחרני לתהא, ושביעין מנגין נטرين, מרחיק תרי אלףין אמין, דלא קרבין לגביה. ומההוא פתחא ארחה סליק לעילא לעילא, עד כי מטה לגנו פורסיא עלאה, ומההוא פתחא לכל סטرين דركיעא, עד פרעה דפתחה דאקרי מגדוֹן, (פ"א מגדוֹן) דפתחן איהו סיימא דركיעא דתחומא דארעה דישראל.

ובכל אינון שבעין פתחין, דרישמאין גו ההוא פתחה דאקרי גבילוֹן, כליה רישמאין בכירסיא קדיישא, וכליה קרבין לון שעריו צדק, דלא שליט אחרא עלייהו. וקודשא בריך הוא פקיד לא-ארעה דישראל ביהוא רקייע, מפתחה לפתחה, בפקידיו כמה דאצטיך. ומפתחת דההוא פרקידא, נטלין אינון שבעין ממנן, ויהיבין לכליה ממן אחרני.

השלמה מההשומות (סימן ר)

יש במצוות רבי אליעזר הגדול, קראקע הגן ברוך הוא גן עדן, נטול שלג מפתח פסא הכבוד, וממנה נעשה קראקע הגן, וזהו קראקעיתו של גן עדן. ואינו נוגע עם הארץ הזאת, שהיא למעלה רקיע שעל גביו הגן הוא בעין כל הגונים, כמו שהוא לבני הספר. ושם של הקדוש ברוך הוא חיקוק באמצע הארץ. ורקיע טבעות באמצע הרקיע, וארכבה אופנים בכל טבעת. ובאמצע הרקיע עמוד אחד, ועמוד זה נועז מקרקע הגן עד שאותו פניו כסא הכבוד, והוא מכסה מענן הרקיע עמוד אחד, והמחלך גבריאל לביש הבוד. והמחלך גבריאל לביש הבודים עומד אוחזים בטבעות הרקיע, והעמוד חזר והركיע סובב, ואותיות שם המפרש בולטות ונוצצות וועלות ייורדות.

קול קורא: התנוידו מחנות צדיקים קדושים, אשריכם צדיקים קדושים, אשריכם שזכהם לך. מי שמע בזאת, מי ראה הכללה, יהיה כל גנון הרקיע בנסעו על ידי האיש לבוש הבודים, והוא מסתלק והרקיע עומד. והעמוד מנגן, עולה ויורד, עד שגמיש אוד זהר, אוד נעם מלמעלה באותו העמוד. והצדיקים עומדים לנגד האור והוא חוץ הלילה.

בחצי הלילה בשבעה הקדושים ברוך הוא לפנים עם הצדיקים, שומעים קול סבוב הרקיע והעמוד מנגן, וקרקע הגן מתנשא, והצדיקים עולים מחותמתם ל夸ראת בוראם, וכל הגן מתמלא מבבוזו. באומה שעה מזדיגות קדום שנבראו, ומאותו נעם תאותם לחזות שהיו קדם שנבראו, ומאותו נעם פאותם לחזות

איבא במצוות רבי אליעזר הגדול, קראקע הגן עדן, נטול שלג מפתח פסא הכבוד, וממנה נעשה קראקע הגן, וזהו קראקעיתו של גן עדן. ואינו נוגע עם הארץ זאת, שהיא למעלה מכל הארץ. רקיע שעל גביו הגן הוא בעין כל הגונים, כמו שהוא לבני הספר. ושם של הקדוש ברוך הוא, חיקוק באמצע הרקיע. ואربع טבעות בארכבה קשות הרקיע, וארכבה אופנים בכל טבעת. ובאמצע הרקיע עמוד אחד, ועמוד זה נועז מקרקע הגן עד שאותו פניו כסא הכבוד, והוא מכסה מענן הרקיע העמוד. והמחלך גבריאל לבוש הבודים עומד עליו. פעם כלם אוחזים בטבעות הרקיע, והעמוד חזר והركיע סובב, ואותיות שם המפרש בולטות ונוצצות וועלות ויורדות.

קול קורא התנוידו מחנות צדיקים קדושים, אשריכם שזכהם לך. מי שמע בזאת, מי ראה הכללה, בהיות כל גנון הרקיע בנסעו על ידי האיש לבוש הבודים, והוא מסתלק והרקיע עומד. והעמוד מנגן, עולה ויורד, אוד נעם מלמעלה באותו שגמיש אוד זהר, אוד נעם מחותמתם ל夸ראת האור והוא העמוד. והצדיקים עומדים לנגד האור והוא חוץ הלילה.

בחצי הלילה בשבעה הקדושים ברוך הוא לפנים עם הצדיקים, שומעים קול סבוב הרקיע והעמוד מנגן, וקרקע הגן מתנשא, והצדיקים עולים מחותמתם ל夸ראת בוראם, וכל הגן מתמלא מבבוזו. באומה שעה מזדיגות הרוחות זכרים ונקבות כפי קדום שנבראו, ומאותו נעם תאותם לחזות שהיו קדם שנבראו, ומאותו נעם פאותם לחזות